

CARLA KLUDER

A VÉNZŐ HOLD ÖRÖKÖSEI

ATHENARUM

Cayla Kluver: A vérző Hold örökösei

Cayla Kluver
A vérző Hold örökösei

(Részlet)

Fordította: Bihari György

(Részlet)

Athenaeum

A fordítás alapjául szolgáló mű
Cayla Kluver: Legacy
Published in the United States by AmazonEncore

Text copyright © Cayla Kluver, 2009
Illustration copyright © Amazon.com, 2009
Hungarian translation © Bihari György, 2010

Minden jog fenntartva.
Kiadta az Athenaeum Kiadó,
az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.
Felelős kiadó az Athenaeum Kiadó ügyvezetője
1086 Budapest, Dankó utca 4-8.
Telefon: 1-235-5020
www.athenaeum.hu
athenaeum@lira.hu

Szerkesztette: Totth Gitta
Műszaki vezető: Rácz Julianna

A borítót tervezte: Almási Zétény
Belső illusztrációk: Rosemary Buczek
Térkép: Kirk Cladwell
Tördelés: Malum Stúdió

ISBN 978-963-293-113-5

Prológus

Az első fiú a születése napján tűnt el. Éjszaka volt, az eget uraló sápadt, sárga Hold vörössé változott, és a vér baljóslatú színe öntötte el a mennyboltot. Ugyanezen az éjszakán a Cokyri Királyság váratlanul felhagyott a könyörtelen támadással.

Hytanica-szerte továbbra is eltűnedezték a falvakból az újszülött fiúk. A király balga módon szemet hunyt a történetek felett. Nem keresett magyarázatot, hiszen meg kellett erősítenie birodalmát; attól félt, hogy Cokyri folytatni fogja a véres támadásokat. Ám amikor már a város falain belül is eltűnedezték a fiúcskák, kénytelen volt tudomást venni a problémáról. Számba vették, hány gyermek tűnt el, de mielőtt a király rendelkezhetett volna, abbamaradtak a rejtélyes esetek. Az utolsó hytanikai gyermek, akinek nyoma veszett, egy gazdag főnemes újszülött fia volt.

Még azon a héten, amikor fogyni kezdett a vérző Hold, megtalálták a kicsinyek tetemeit a városkapuk előtt. Ez volt Hytanica legnagyobb ellenségének utolsó üzenete. A gyászoló szülők összeszedték gyermekeiket. Negyvenkilenc kisedet raboltak el, de csak negyvennyolc holttest került elő. A talányra azonban hosszú évekig nem leltek magyarázatot.

Senki sem tudta, hogy a cokyrik miért vonultak ki az országból, és miért nem tudták elpusztítani Hytanica népét. Az ellenség sokkal jobb harcosokkal rendelkezett, és stratégiának is különb volt; a háborúban nem ismert se kíméletet, se tisztességet, Hytanica mégsem esett el. Néhányan úgy vélték, miután többször is hiába próbálkoztak, eleget csalódtak, s ezért tettek le szándékukról, mások szerint Cokyri uralkodói végre tudomásul vették Hytanica születésének ősi legendáját.

A hagyomány szerint amikor Hytanica első királya meg akarta védeni újdonsült birodalmát, papjai azt tanácsolták, hogy egy ártatlan királyi sarj feláldozásával szentelje meg a földet, és tegye legyőzhetlenné országát. Az uralkodó hosszas töprengés után kioltotta saját újszülött fia életét, az egész országot felhintette a gyermek vérével, hogy örökre megvédelmezze szeretett népét.

Én valamivel a háború vége előtt jöttem világra, szüleim egyetlen örököséként, Hytanica hercegnőjeként. A nép élvezte a régóta várt béke áldásait, és újra megtanulta, hogyan éljen egyszerű, de boldog életet. Fölneveltek, fiatal lánnyá serdültem, és olyan szabadság vett körül, amelyet korábban sohasem ismerhettek a háborútól meggyötört nemzedékek. Ám minden jónak vége szakad egyszer, és itt kezdődik az én történetem.